

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9371/2025
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Ђурица и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из села ..., Општина Алексинац, чији је пуномоћник Милош Манцукић, адвокат у ..., против тужене Општине Алексинац, коју заступа Правобранилаштво Општине Алексинац, ради заузећа и накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу 45 Гж 4797/24 од 14.11.2024. године, у седници одржаној дана 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу 45 Гж 4797/24 од 14.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу 45 Гж 4797/24 од 14.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу 6 П 1117/23 од 03.09.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу АА за фактички заузет део пољопривредног земљишта, кп. бр. .. КО ... површине 46 м², за удео од $\frac{1}{2}$ од заузетог дела и то ради изградње пута исплати износ од 5.980,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 03.09.2024. године, као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи ББ за фактички заузети део пољопривредног земљишта кп. бр. .. КО ... површине 46 м², за удео од $\frac{1}{2}$ од заузетог дела и то ради изградње пута исплати износ од 5.980,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.09.2024. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужена, по основу фактичке експропријације, ималац права јавне својине на делу кп. бр. .. у КО ..., површине 46 м², и то на уделу од $\frac{1}{2}$ тужиоца АА, из ...а и уделу од $\frac{1}{2}$ тужиље ББ, из ...а, у описаним мерама и границама, те је овлашћена тужена да у поступку код СКН Алексинац изврши упис наведеног права у горе утврђеним мерама и границама наведене непокретности, по основу ове пресуде. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.278,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 45 Гж 4797/24 од 14.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је усвојен захтев тужилаца да се тужени обавезе на исплату износа од по 5.980,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.09.2024. године до исплате, за фактички заузет део пољопривредног земљишта кп. бр. .. КО ... и утврђено да је тужена ималац права јавне својине на фактички заузетом делу пољопривредног земљишта кп. бр. .. КО ... у мерама и границама наведеним у изреци првостепене пресуде и овлашћена да изврши упис наведеног права. Одлука је донета на основу утврђених чињеница и то да су тужиоци уписани као имаоци права својине у уделу по $\frac{1}{2}$ на к.п. бр. .. док је тужена уписана на кп. бр. .. у уделу од $\frac{1}{1}$, са обликом својине јавна. Нема доказа о вођеном управном поступку за парцелу тужилаца и исплаћеним накнадама нити су пронађени подаци да је наведена парцела обухваћена експропријацијом приликом изградње пута у Тешици. Спроведеним геодетским вештачењем, утврђено је да је тужена изградњом некатегорисаног пута на кп. бр. .. КО ... извршила заузеће дела кп. бр. .. у површини од 46 м², у мерама и границама како је вештак навео. Тржишна вредност пољопривредног земљишта процењена је од стране вештака пољопривредне струке и износи 260 динара по квадратном метру, па тржишна вредност заузетог дела земљишта тужиоца износи укупно 11.960,00 динара односно сразмерно уделима тужилаца од по $\frac{1}{2}$, за сваког тужиоца по 5.980,00 динара.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужене у овом спору није дозвољена.

У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка и поступка одређивања накнаде *de facto* одузето од његовог власника и извршено заузеће изградњом јавног пута, постоји уједначена судска пракса по питању пасивне легитимације и висине накнаде. Обвезник исплате накнаде и пасивно легитимисана у том спору је јединица локалне самоуправе на чијој се територији налази фактички одузето земљиште, као титулар права јавне својине на јавној површини-путу, као добру у општој употреби у смислу члана 10. Закона о јавној својини, а висина накнаде се одређује по тржишној вредности земљишта у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије. Наводима ревидента указује се на погрешно утврђено чињенично стање (да се ради о неасфалтираном путу који се може вратити у првобитно стање), што није правно

релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 12.10.2023. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 5.980,00 динара по тужиоцу.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази цензус из одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, то је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**